

POSTI- JA LENNÄTINHALLITUKSEN KIERTOKIRJEKOKOELMA

1940

N:o 190—192

Sisällys: N:o 190. Postisäännöstä annetun asetuksen muuttamisesta. — N:o 191. Muutoksesta postisäännön soveltamismääräyksiin. — N:o 192. Kiellosta matkustaa eräille alueille ja oleskella siellä annetun kiertokirjeen muuttamisesta.

N:o 190.

Kiertokirje

postisäännöstä annetun asetuksen muuttamisesta.

Marraskuun 1 päivänä 1940 annetulla asetuksella on postisäännöstä 26 päivänä huhtikuuta 1924 annetun asetuksen 5, 6, 9, 10, 11 ja 13 §, näistä 5 ja 10 § sellaisina kuin ne ovat 25 päivänä helmikuuta 1927 annetussa asetuksessa sekä 9, 11 ja 13 § sellaisina kuin ne ovat 10 päivänä huhtikuuta 1931 annetussa asetuksessa, muutettu näin kuuluviksi:

5 §.

Postikortit.

1. Postikortit ovat yksinkertaisia postikortteja taikka postikortteja maksettuine vastauksineen (kaksoiskortteja).

2. Postikorttien etusivulla tulee ylinnä olla otsake „Postikortti — Postkort” ja etusivun oikeassa yläkulmassa postimaksuleima painettuna.

3. Postikorttien tulee olla valmistetut kartongista tai niin lujasta paperista, etteivät ne haittaa postikäsittelyä.

4. Kortit eivät saa olla suurempia kuin 15 senttimetrin pituisia ja 10.5 senttimetrin levyisiä, eivätkä myöskään pienempiä kuin 10 senttimetrin pituisia ja 7 senttimetrin levyisiä.

5. Vähintään kortin etusivun oikea puolisko on varattava otsaketta, osoitetta, lei-

moja ja postikäsittelyä koskevia merkin- töjä varten.

6. Postikortissa maksettuine vastauksi- neen tulee osoitepuolella olla seuraavat otsakkeet, nimittäin kortin ensimmäisessä osassa „Postikortti maksettuine vastauksi- neen — Postkort med betalt svar” ja toi- sessa osassa „Postikortti-vastaus — Post- kort-svar”. Molempien osien tulee sen lisäksi kummankin erikseen olla yksinker- taisesta postikortista annettujen määräys- ten mukaiset. Niiden tulee olla taitetut vas- tatusten, eikä niitä saa millään tavoin sulkea. Vastaukskortin osoitepuolen tulee olla sisäänpäin käännetty.

6 §.

Yksityisten valmistamat postikortit.

1. Paitsi niitä postikortteja, joita posti- ja lennätinlaitos pitää saatavana, voidaan käyttää myöskin yksityisten valmistamia postikortteja.

2. Yksityisten valmistamissa postikor- teissa ei tarvitse olla otsaketta.

3. Muuten tulee yksityisten valmista- mien postikorttien lujuteen ja muihin ominaisuuksiin nähden täyttää ne ehdot, mitkä 5 §:ssä on postikorteista määrätty, kuitenkin siten, ettei postimaksuleimaa saa

muussa kuin 64 §:n 2 momentin edellyttämässä tapauksessa olla yksityisten valmistamissa postikorteissa.

4. Postikortteihin rinnastetaan taitetut paperiliuskat, joiden molemmat sisäpinnat on kokonaan liimattu kiinni toisiinsa niin, ettei toisia lähetyksiä voi mennä niiden sisään.

9 §.

Painotuotteet.

1. Painotuotteina pidetään sanomalehtiä ja muita aikakautisia julkaisuja, kirjoja, lentokirjasia, nuotteja (lukuun ottamatta reijästettyjä paperilehtiä automaattisia soitokoneita varten), käyntikortteja, mainoskortteja, oikaisuvedoksia niihin kuuluvine käsikirjoituksineen tai ilman niitä, kaiveruskuvia, valokuvia ja valokuvia sisältäviä kansioita, kuvapiirroksia, piirustuksia, pohjapiirroksia, maantieteellisiä karttoja, leikkuukaavoja, luetteloja, esittelylehtisiä, ilmoituksia ja kaikenlaisia tiedonantoja, olkootpa painettuja, kaiverrettuja tai kivi- tai valopainossa tehtyjä, ja yleensä kaikenlaatuista kirjapainossa kaivertamalla, kivi- ja valopainossa tai muulla helposti tunnettavalla koneellisella menettelyllä paperille tai muulle paperin kaltaiselle aineelle, pergamentille tai pahville tehtyjä painatuksia tai monisteita, lukuun ottamatta kalkkioimalla, liikkuvilla tai kiinteillä kirjasimilla varustetulla leimasimella tai kirjoituskoneella valmistettuja.

2. Painotuotteiden maksua ei sovelleta painotuotteisiin, joissa on sellaisia merkkejä, olivatpa mitä laatua tahansa, että ne voivat muodostaa sovittua kieltä, eikä myöskään, tässä pykälässä nimenomaan myönnettyin poikkeuksin, sellaisiin painotuotteisiin, joiden tekstiä on painamisen jälkeen muutettu.

Paperitavaroita varsinaisessa merkityksessä ei voida kuljettaa painotuotteiden taksan mukaan, kun selvästi ilmenee, että painettu teksti ei ole lähetyksessä pääasia.

Painotuotteiden veroisina pidetään sellaisia monisteita kynällä tai kirjoitus-koneella laadituista kirjoituksista, jotka on tehty koneellisesti polygrafian, kromografian tai muun sellaisen avulla; mutta kuljetusmaksun alennuksen saamista varten on nämä monisteet jätettävä suoraan kiinteään toimipaikkaan ja vähintään kahtenakymmenenä lähetyksenä, jotka sisältävät keskenään täysin yhtäpitäviä kappaleita. Näihin monisteihin saa tehdä samoja merkintöjä kuin mitä painotuotteisiin on sallittu.

3. On sallittu:

A. lähetyksen päällystään ja sisällykseen

a) käsin tai koneen avulla merkitä lähettäjän ja vastaanottajan nimi, arvonimi, ammatti, toiminimi ja osoite, niin myös lähettämispäivä sekä lähettäjän allekirjoitus, puhelinnumero, sähkösanomaosoite ja lennätinkode, postisiirto- tai pankkitili sekä myös yksinomaan lähetykseen kuuluva järjestys- tai kirjanpitonumero;

b) korjata painovirheitä;

c) pyyhkiä, alleviivata tai viivoilla kehystää määrättyjä painetun tekstin sanoja tai osia, ellei tätä ole tehty kirjeenvaihdon aikaansaamistarkoituksessa.

B. Käsin tai koneen avulla merkitä tai lisätä

a) laivan lähtö- ja tuloilmoituksiin:

lähtö- ja tulopäivä ja kellonllyömä sekä laivan nimi, lähtö- ja tulosatamat sekä satamat, joissa poiketaan;

b) kauppamatkustajan saapumista koskeviin tiedonantoihin:

matkustajan nimi, sekä päivä, kellonllyömä ja sen paikan nimi, jossa hän aikoo käydä, sekä ilmoitus siitä, mihin hän menee asumaan;

c) kirjakauppatavarain, kirjojen, sanomalehtien, kaiveruskuvien ja nuottien tilaus- tai tarjouslomakkeihin:

- ne teokset ja niiden kappalemäärä, jotka tilataan tai tarjotaan, sekä mainittujen teosten hinnat kuin myös selitys hinnan perusteista, maksutapa, painos, tekijän ja kustantajan nimi niin myös luettelonumero sekä sanat nidottu, pahvikansissa tai sidottu;
- d) lomakkeihin, joita käytetään kirjastojen lainaustoiminnassa:
teosten nimet, tilattujen tai lähetettyjen kirjojen lukumäärä, tekijän ja kustantajan nimet, luettelonumerot, lukemista varten myönnettyjen päivien lukumäärä, sen henkilön nimi, joka haluaa käyttää teosta, niin myös muita suppeita merkintöjä, jotka koskevat kysymyksessä olevia teoksia;
- e) kuvakortteihin, painettuihin käyntikortteihin sekä joulu- ja uudenvuodenkortteihin:
onnentoivotuksia, kiitollisuuden ja surun ilmaisuja tai muita kohteliaisuuden osoituksia enintään viidellä sanalla tai enintään viidellä yleisesti käytetyllä alkukirjaimella;
- f) oikaisuvedoksiin:
muutoksia ja lisäyksiä, jotka koskevat korjausta, muotoa tai painamista, sekä sellaisia tiedonantoja kuin „Painetaan”, „Tarkastettu” tai kaikkia muita senkaltaisia merkintöjä, jotka koskevat työn suorittamista. Tilan puutteessa voidaan nämä lisäykset tehdä eri paperilehdille;
- g) muotikuviin, maantieteellisiin karttoihin ja muihin sellaisiin:
niiden värittäminen;
- h) hintaluetteloihin, ilmoitustarjouksiin, pörssi- ja markkinanoteerauksiin, kauppakiertokirjeisiin ja esittelylehtisiin:
numeroita; ja
- kaikkia muita tiedonantoja, jotka katsotaan kuuluvan tavaran hinta-ilmoituksiin;
- i) kirjoihin, lentokirjasiin, sanomalehtiin, valokuviin, kaiverruskuviin, nuotteihin ja yleensä jokaiseen kirjalliseen tai taiteelliseen tuotteeseen, olkoonpa se valmistettu painamalla, kaivertamalla taikka kivi- tai valopainossa:
yksinkertaisen kohteliaisuuden vakuutuksen käsittävät omistussanat sekä valokuviin tai kaiverruskuviin lyhyt selittävä teksti ja muita itse valokuvaa tai kaiverruskuvaa tarkoittavia suppeita ilmoituksia;
- j) sanomalehti- ja muihin aikakauskirjaleikkeisiin:
sen painotuotteen nimi, päivämäärä, numero ja osoite, josta kirjoitus on otettu;
- k) osoitemuutosilmoituksiin:
lähettäjän uusi osoite sekä muutoksen voimaantulopäivä taikka myöskin entinen osoite ja päivä, jona muutettu osoite on lakannut olemasta voimassa;
- l) kutsukirjeisiin tai -kortteihin:
kutsutun nimi sekä kokouksen päivä, kellonlyömä ja paikka ynnä luonne.
- C. Liittää mukaan
- a) oikaisuvedokseen, olkoonpa se korjattu taikka ei:
siihen kuuluva käsikirjoitus;
- b) tämän momentin B kappaleen i kohdassa mainittuihin lähetyksiin:
lähetykseen kuuluva avonainen tarvaruuttelo, joka rajoittuu sellaisen asiakirjan oleellisiin ilmoituksiin.
4. Painotuotteet ovat päällystettävät sillä tavalla, että ne vaikeudetta voidaan tarkastaa, ja saa posti- ja lennätinhallitus tästä antaa tarkempia määräyksiä.

5. Kortin muotoiset ja lujiset painotuotteet voidaan lähettää siteettä, kotelotta tai langalla sitomatta. Sama lähettämistapa myönnetään painotuotteille, jotka ovat siten taitetut, etteivät ne kuljettaessa voi itsestään aueta ja siten ettei toisia lähetyksiä mene niiden sisään.

Kortinmuotoisesta painotuotteesta on vähintään etusivun oikea puolisko varattava vastaanottajan osoitetta sekä postitointa koskevia merkintöjä tai lipukkeita varten.

Päällyksettä lähetettyjen, taitettujen tai taittamattomien korttien muotoisten painotuotteiden pienimmät mitat ovat samat kuin postikorttien.

6. Kortteja otsakkein „Postikortti” tai vastaavin muun kielisin otsakkein voidaan kuljettaa painotuotteiden taksan mukaan, ehdolla, että ne vastaavat painotuotteista säädettyjä yleisiä ehtoja. Elleivät ne täytä näitä ehtoja, käsitellään ne postikortteina taikka asianhaaran mukaan kirjeinä.

7. Lähetyksessä, joka on aiottu postissa kuljetettavaksi painotuotteena, tulee, ellei lähetyksen ulkoasu selvästi osoita tätä sen ominaisuutta, olla merkintä „Painotuote”, „Ristiside” tai muuta sellaista, taikka myöskin kaksi viivaa ristissä. Lähetykseen, joka sisältää yksinomaan kirjoja sokeita varten, tulee olla merkittynä sana „Sokeankirjoitusta”.

8. Painotuotteita sisältävä ristiside ei saa, 9 momentissa mainittua poikkeusta lukuun ottamatta, painaa enemmän kuin 2 kilogrammaa.

9. Ristiside, joka sisältää yksinomaan sokeiden käytettäväksi tarkoitettua kirjoitusta, saa painaa enintään 7 kilogrammaa, ja jos se sisältää yhden ainoan kirjateoksen, enintään 3 kilogrammaa, mutta se ei saa ylittää 10 momentissa säädettyjä mittoja.

10. Painotuotteen sisältävän ristisiteen pituus, leveys ja paksuus saa olla yhteensä 90 senttimetriä, suurin ulottuvaisuus kui-

tenkin enintään 60 senttimetriä. Käärön muotoisen painotuotteen pituus ja kaksinkertainen läpimitta saa olla enintään 100 senttimetriä, suurin ulottuvaisuus kuitenkin enintään 80 senttimetriä.

10 §.

Asiakirjat.

1. Asiakirjoina pidetään kaikkia niitä kokonaan tai osaksi kirjoitettuja tai käsin piirustettuja toimituskirjoja ja asiapapereita, jotka eivät ole todellisen eivätkä henkilökohtaisen kirjeenvaihdon luonteisia, kuten:

avattuja kirjeitä sekä postikortteja, kun nämä ovat vanhemmalta ajalta ja jo täytäneet alkuperäisen tarkoituksensa, sekä näiden jäljennöksiä, oikeudenkäyntiasiakirjoja, kaikenlaatuisia julkisten viranomaisten laatimia asiakirjoja, rahtikirjoja tai konnossementteja, tavaralaskuja, vakuutusyhtiöitten toimialaan kuuluvia erinäisiä asiakirjoja, yksityisten asiakirjain jäljennöksiä tai otteita, käsin kirjoitettuja partituureja tai nuottilehtiä, kirjoihin tai sanomalehtiin aiottuja käsikirjoituksia, jotka lähetetään erikseen, oppilaitten korjattuja tai korjaamattomia töitä, mikäli niissä ei ole muita kuin suorastaan työn suorittamiseen kuuluvia merkintöjä.

Tällaisiin asiakirjoihin saa liittää kortteja tai liuskoja seuraavin tai niihin verrattavin merkinnöin: lähetykseen suljettujen asiakirjain luetteleminen, viittaus lähettäjän ja vastaanottajan väliseen kirjeenvaihtoon, kuten

„Liite kirjeeseemme päivältä
Herralle
Viittauksemme
Asiakkaan viittaukset”

Kirjeenvaihto vanhemmalta ajalta saa olla varustettu leimatulla postimerkillä tai leimoilla, joita on käytetty alkuperäiseen frankkeeraukseen.

2. Samaten katsotaan asiakirjoiksi, myöskin siinä tapauksessa, että niillä on todellisen ja henkilökohtaisen kirjeenvaihdon luonne, kaikki ne lähetykset, jotka sisältävät koululaisten keskinäistä kirjeenvaihtoa ehdolla, että nämä lähetykset ovat asianomaisten koulujen johtajien valvonnan alaisia.

3. Asiakirjoja sisältävät ristisiteet ovat ylimmän painonsa, kokonsa ja ulkoasunsa puolesta painotuotteista voimassa olevien määräysten alaiset.

11 §.

Tavaränäytteet.

1. Tavaränäytelähetys ei saa sisältää mitään esinettä, jolla on kauppa-arvoa.

2. Tavaränäytteet ovat pantavat pusseihin, laatikkoihin tai irroitettaviin päällyksiin.

Lasi- tai muita särkyviä tavaroita, nesteitä, öljyjä, rasvaisia aineita, kuivia jauheita (lähtipä niistä väriä tai ei) sekä eläviä mehiläisiä ja iilimatoja voidaan kuljettaa tavaränäytteinä ehdolla, että ne ovat suljetut päällykseen sillä tavoin kuin niiden laatu vaatii.

Yksikappaleisia esineitä, kuten puu- tai metallikappaleita tai muita sellaisia, joita kauppatavan mukaan tavallisesti ei päällystetä, ei tarvitse päällystää.

Vastaanottajan osoite on mahdollisuuden mukaan ilmoitettava päällystässä tai itse lähetyksessä. Ellei päällystä eikä sisältö sovellu osoitteen ja virkamerkintöjen kirjoittamiseen ja postimerkkien kiinnittämiseen, on käytettävä mieluummin pergamentista tehtyä eri osoitelipuketta, joka kiinnitetään lujasti lähetykseen. Samoin on meneteltävä, jos leimaaminen voisi turmella lähetyksen.

3. Tavaränäytteen päällystään tai sisältöön, viimeksi mainitussa tapauksessa

joko itse tavaränäytteeseen tai siihen kuuluvaan erityiseen luetteloon, saa käsin tai koneella merkitä lähettäjän ja vastaanottajan nimen, arvonimen, ammatin, toimintamiehen ja osoitteen sekä lähettämispäivän, lähettäjän allekirjoituksen, puhelinnumeron, sähkösanomaosoitteen, lennätinkoden sekä postisiirto- tai pankkitilin, tehtaan- tai kauppamerkin, suppean merkinnän, joka koskee tavarantoimittajaa ja hankkijaa tai sitä henkilöä, jolle tavaränäyte on osoitettu, niin myös järjestys- tai luettelonumeron, hinnan ja kaikki muut hintaan kuuluvat ilmoitukset sekä painoa, mitta- ja kokoa ja saatavissa olevaa määrää koskevia ilmoituksia ynnä sellaisia tietoja, jotka ovat välttämättömät tavarantoimittajan ja laadun ilmoittamiseksi.

4. Tavaränäytteiden taksan mukaan kuljetetaan kuvalaattoja, erillisiä leikattuja kaavoja, erillisiä avaimia, katkaistuja eläviä kukkia, luonnonhistoriallisia esineitä (kuivattuja tai säilytetyjä eläimiä ja kasveja, geologisia näytteitä ja muuta sellaista), seerumia tai rokotusainetta sisältäviä putkia, sekä patologisia esineitä, jotka erikoisen valmistuksen ja pakkauksen kautta on tehty vaarattomiksi. Paitsi seerumia ja rokotusainetta sisältäviä putkia, joita virallisesti tunnustetut laboratoriot ja laitokset lähettävät yleisen hyödyn vuoksi, ei tällaisia esineitä saa lähettää kauppatarkoituksessa. Ne on päällystettävä tavaränäytteistä säädettyjen yleisten määräysten mukaisesti.

5. Lähetyksessä, joka on aiottu tavaränäytteenä postissa kuljetettavaksi, tulee, ellei tämä sen ominaisuus selvästi käy ilmi sen ulkoasusta, olla merkintä „Tavaränäyte” tai „Arvoton näyte”.

6. Tavaränäyte ei saa painaa enempää kuin 500 grammaa. Tavaränäytteet ovat kokonsa puolesta painotuotteista voimassa olevien määräysten alaiset.

13 §.

Paketit. Yleiset määräykset.

1. Paketilla tarkoitetaan suljettua lähetystä, joka sisältää tavaroita, asiakirjoja, painotuotteita, setelirahaa tai metallirahaa.

2. Pakettiin ei saa sulkea kirjettä tai merkintöjä, joilla on todellisen ja henkilökohtaisen kirjeenvaihdon luonne. Lähettykseen saa kuitenkin avonaisena sulkea tavaralaskun, luettelon tai lähettämislomituksen taikka luovuttamiskuitin ehdolla, että sanottu asiakirja sisältää sellaisen asiakirjan oleelliset ilmoitukset ja koskee yksinomaan kuljetettavia tavaroita. Pakettiin ei myöskään saa sulkea kirjelähettyksiä, olivatpa ne minkälaisia tahansa, jotka ovat osoitetut muulle kuin paketin vastaanottajalle tai hänen luonaan asuvalle henkilölle.

3. Jos on pätevää syytä epäillä paketin sisältävän kirjeen tahi muuta, mitä 2 momentissa on kielletty paketissa kuljettamasta, on osoitetoimipaikan hoitajalla oikeus vaatia, että paketti postista annettaessa toimipaikassa avataan. Jos paketin havaitaan sisältävän, mitä sanotussa momentissa on kielletty, menetellään 77 §:n määräysten mukaisesti.

4. Paketin tulee olla päällystetty kuljetusmatkan pituuden, lähettyksen suuruuden

sekä lähettyksen ja sisällyksen laadun mukaan, niin myös siten, että sisällys on kyllin suojattuna.

5. Pakettia postin kuljetettavaksi jätettäessä tulee asianomaisen postivirkailijan katsoa, että paketti on säädetyllä tavalla päällystetty. Ellei postivirkailijalla ole tilaisuutta päästä varmuuteen siitä, että lähetys sisällyksensä puolesta on tyydyttävästi päällystetty, voidaan lähetys kuitenkin lähettäjän pyynnöstä ja vastuulla ottaa postissa kuljetettavaksi, jos postivirkailija harkitsee lähettyksen olevan senlaatuisen, ettei muille postilähettyksille sen kautta saata olla vahingoittumisen vaaraa; ja tulee lähettäjän tällaiseen lähettykseen sekä osoitekorttiin merkitä „Lähettäjän vastuulla” ja sen alle nimensä.

6. Postin kuljetettavaksi jätetystä tavallisesta paketista ilman postiennakkoa ei anneta postiinjäätötodistusta.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1940. Kuitenkin saadaan 9 §:n 5 momentin 3 kappaleen määräysten estämättä 1 päivään kesäkuuta 1941 saakka postissa kuljettaa sanotussa kappaleessa mainittuja kortin muotoisia painotuotteita, joiden pienimmät mitat eivät täytä siinä määrättyjä ehtoja.

N:o 191.

Kiertokirje**muutoksesta postisäännön soveltamismääräyksiin.**

Posti- ja lennätinhallitus on tänään istunnossa tapahtuneessa esittelyssä päättänyt, että toukokuun 20 päivänä 1924 annettujen postisäännön soveltamismääräysten 69 §:n 10 momentti, sellaisena kuin se on posti- ja lennätinhallituksen kiertokirjeessä N:o 14 vuodelta 1927, on muutettava näin kuuluvaksi:

10. Lähettykseen, joka palautetaan tai jälkenlähetetään, on painettava sen päivän päivämääräleima, jolloin palauttaminen tai jälkenlähettyminen tapahtuu. Harhaanlähetetty lähetys — myöskin harhaanlähetetty tilattu kotimainen sanomalehti — on sen postitoimipaikan leimattava, johon lähetys virheellisesti on saapunut. Tämä vel-

vollisuus kuuluu sekä kiinteille että myös-
kin liikkuville toimipaikoille. Leima on
painettava etusivulle, jos on kysymys posti-
korteista tai kortin muotoisista lähetyksistä,

ja takasivulle taikka muuhun sopivaan paik-
kaan kysymyksen ollessa muunlaatuista
lähetyksistä ja osoitekorteista.

Helsingissä, marraskuun 7 päivänä 1940.

N:o 192.

Kiertokirje

**kiellosta matkustaa eräille alueille ja oleskella siellä annetun kiertokirjeen
muuttamisesta.**

Muutoksena kiertokirjeeseensä N:o 169
kuluvalta vuodelta posti- ja lennätinhallitus
ilmoittaa, että sisäasiainministeriö on pää-
töksellään lokakuun 25 päivästä 1940 muut-
tanut yllämainittuun kiertokirjeeseen ote-
tun sisäasiainministeriön päätöksen kiel-
lostä matkustaa eräille alueille ja oleskella
siellä annetussa asetuksessa tarkoitettujen
alueiden määräämisestä 1 §:n seuraavan-
sisältöiseksi:

1 §.

Alue, jolle matkustaminen ilman poliisi-
viranomaisen lupaa on kielletty, on muuten
sama kuin se, joka on mainittu läänin- ja
poliisihallinnosta poikkeuksellisissa oloissa

13 päivänä lokakuuta 1939 annetun asetuk-
sen 6 §:ssä tarkoitetun alueen määräämi-
sestä annetun valtioneuvoston päätöksen
1 §:n muuttamisesta 12 päivänä syyskuuta
1940 annetussa valtioneuvoston päätöksessä,
paitsi että tähän alueeseen Uudenmaan läänin-
nissä kuuluvat ainoastaan Bromarvin kunta
sekä Bromarvin—Tenholan—Tammisaaren
—Karjaan maantien eteläpuolella olevat
Tammisaaren maalaiskunnan ja Tenholan
kunnan osat.

Edellä 1 momentissa tarkoitettulla alueella
vaaditaan myöskin poliisiviranomaisen an-
tama lupa poliisipiiristä toiseen matkustet-
taessa muualla kuin Ahvenanmaan maakun-
nassa.

Helsingissä, marraskuun 8 päivänä 1940.

G. E. F. Albrecht.

Matti Aspjo.